

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 14 - **PROSINEC** 2022 – ČÍSLO **12**

Zacílení

Poslední měsíc v roce skromně připomíná zacílení lidského života. Řecké

slovo „hamatria“ znamená „minout cíl“, v naší jazykové oblasti tomu říkáme hřích. Adventní doba je tak vítanou příležitostí zkontrolovat mušku.

P. Martin Lanži

2. prosince, sv. Bibiána, mučednice, 4. stol.

Narodila se údajně kolem roku 350 v Římě, jako dcera císařského úředníka Flaviana a Dafrosy. Takto ji, zdánlivě spolehlivě, asi tři století po její smrti popisuje kniha „Passio“, jenže ta se pro zjištěné chyby stala málo věrohodnou. Nové martyrologium se nespolehá ani na její údaj, že byla umučena za císaře Juliána odpadlíka, tedy mezi roky 361-363. Avšak o století později, asi roku 468, papež Simplicius zasvětil na Esquiline mučednici Bibiáně baziliku, což je v Liber pontificalis spolehlivý údaj, proto nejsou obavy o pravost její památky.

Tradovaná podání zasazují příběh Bibiány do období dvaapůlleté vlády císaře Juliána, jenž se pokusil o obnovení pohanské vlády tvrdým pronásledováním křesťanů. Rodina Flavianova v křesťanském duchu vychovala dvě dcery, vedle Bibiany (uváděné i pod jménem

Viviana) i Demetrii. Nový římský prefekt Apronián, do-sazený r. 362, začal hned s pronásledováním křesťanů a mezi prvními obětmi si vyhlédl rodinu Flaviana. Při předvolání mu nařídil, aby se zřekl své víry. Za odmítnutí dal Flaviánovi vypálit na čelo potupné znamení a vyhnal ho do míst, kde údajně asi 22. prosince zemřel hladu. Zbytek jeho rodiny po nějakou dobu věznil. Matku Dafrosu dal prý 4. 1. 363 popraviti mečem a pohledné, zbožné dcery, které se navzájem posilovaly ve víře, mučit. Demetria údajně na následky mučení hladem zemřela 21. 6. a Bibiánu, kterou na začátku prosince dal prefekt katům, se nejprve pokoušel připravit o to, čeho si nejvíce cenila, o víru a mravní čistotu. Na starost jí proto dostala pohanská žena Rufina, ale ani v jejím domě se tyto ctnosti nepodařilo zničit. Bibiana byla proto odsouzena k nekrutějšímu bičování. Přivá-

zána ke sloupu, podle některého podání skonala při bičování dýtkami s olověnými kuličkami, podle jiného ji po bičování jeden z bičičů probodl dýkou.

Její tělo bylo pohozeno u tržiště a věřící je za noci uctivě pohřbili do blízkosti její sestry a matky. Chrám, který byl postaven nad jejich hrobem za Simplicia, obnovil Honorius III. v roce 1224. Jeho fasádu pak z pověření papeže Urbana VIII. změnil Gian Lorenzo Bernini v letech 1624-1626. Hlavní loď lemují sloupy z původní baziliky a pod hlavním oltářem jsou uloženy ostatky Bibiány i Dafrosy a Demetrie.

www.catholica.cz/Jan_Chlumsky

ECCLESIA IN EUROPA XXVI.

Posynodální apoštolská exhortace sv. Jana Pavla II. z roku 2003 biskupům, kněžím a jáhnům, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům o Ježíši Kristu žijícím ve své církvi, prameni naděje pro Evropu

Den Páně

81. V řádu slavení evangelia naděje je den Páně hlavním a velmi výmluvným okamžikem. V současné situaci ztěžují okolnosti možnost, aby křesťané plně žili nedělí jako den setkání s Pánem. Nezdídko se stává, že je redukována na víkend a na čas určený k rozptýlení. Je proto třeba rozmanité pastorační činnosti na výchovné, duchovní a společenské rovině, která by napomáhala žít její pravý smysl.

82. Opakovaně proto vybízím, abychom znovu získali hlubší smysl pro den Páně, ať je posvěcován účastí na eucharistii a odpočinkem bohatým na křesťanskou radost a bratrství. Ať je slaven jako střed vši bohoslužby, neustálá předzvěst života bez konce, která oživuje naději a povzbuzuje v putování. Ať se proto nikdo nebojí hájit jej proti každému útoku a zasazovat se, aby byl v organizaci práce dodržován, aby tak mohl být dnem určeným pro člověka a k prospěchu celé společnosti. Kdyby totiž byla ne-

děle zbavena svého původního významu a nebylo v ní možno dát náležitý prostor modlitbě, odpočinku, společenství a radosti, mohlo by se stát, že člověk „zůstane uzavřen v tak těsném horizontu, že mu neumožní vidět ‚nebe‘. Tehdy, i když bude svátečně obléčen, stane se vnitřně neschopným ‚něco slavit.‘“ A bez dimenze svátku by naděje nenašla dům, v němž by mohla přebývat.

Na devatenáctce se letos elektrikařilo

Rok 2022 se pomalu přiblížil do finále a je načase se podívat na to, čemu se členové Klubu vojenské historie T-S 19 Turov letos věnovali.

Letošní rok byl ve znamení dvou hlavních aktivit, elektroinstalace a protipěchotní překážky. Jarní měsíce strávili členové sdružení rekonstrukcí omítek ve spodním patře, na kterou plynule navazovala druhá parta, která montovala nové trvalé rozvody elektroinstalace. Do léta se podařilo zprovoznit trvalé rozvody s osvětlením v celé levé části spodního patra až ke schodišti.

Velice úspěšná byla i tradiční akce pro veřejnost „Stůj, nebo střelím“, při které si mohli návštěvníci kromě komentovaných prohlídek objektu též vystřelit pod dohledem zbrojře ze vzduchovky. Na děti čekal skákací hrad, pískoviště a další aktivity. Těšíme se z úspěchu této akce, ve které chceme v dalších letech pokračovat.

Ve druhé polovině roku se těžiště prací přesunulo před objekt, na výstavbu protipěchotní překážky. Protipěchotní kolíky vlastní výroby bylo třeba nejdříve patřičně ošetřit proti rzi několika nátěry a následně pracně zakopat. Pokračovalo se pokládáním textilií a zasypáním šterkem. Uvnitř objektu se podařilo na podzim ještě zavést dočasné rozvody osvětlení i do doposud neopravené pravé části spodního patra, aby bylo možné definitivně skoncovat s prodlužovačkami a přenosným osvětlením.

V příštím roce budeme pokračovat v rekonstrukci spodního patra, chystáme se dokončit protipěchotní překážku. Na letní akci pro veřejnost chystáme ještě jedno překvapení, které zůstane zatím tajemstvím. Těšíme se na vás každý poslední víkend v měsíci od března do října.

Text: Jan Vachtl

KOMPENDIUM KATECHISMU:

DESATERO PŘÍKÁZÁNÍ

Osmé přikázání: Nepromluviš křivého svědectví

521. Jakou povinnost má člověk k pravdě?

Každá osoba je povolána k upřímnosti a opravdovosti v jednání a v řeči. Každý má povinnost hledat pravdu a přijmout ji tím, že uspořádá celý svůj život podle požadavků pravdy. V Ježíši Kristu se Boží pravda zjevila úplně: on je Pravda. Kdo ho následuje, žije v Duchu pravdy, varuje se líceměrnosti, předstírání a pokrytectví.

522. Jak se vydává svědectví pravdě?

Křesťan musí vydávat svědectví evangelijní pravdě, ve všech oblastech své veřejné i soukromé činnosti, také, je-li nutné, obětí svého života. Mučednictví je svrchované svědectví vydané pravdě víry.

523. Co zakazuje osmé přikázání?

Osmé přikázání zakazuje: falešné svědectví, křivou přísahu, lež, jejíž závažnost se měří pravdou, kterou pokřivuje, podle okolností, podle úmyslu lháře, podle škod způsobených obětem; neuvážený úsudek, pomluva, nactiutrhání, jež zmenšují nebo ničí dobrou pověst a čest, na kterou má právo každá osoba; lichotky, pochlebování, zdvořilůstky, především zaměřené na těžké hříchy nebo na dosažení nedovolených výhod. Spáchané provinění proti pravdě vyžaduje napravení, jestliže druhým způsobilo škodu.

524. Co žádá osmé přikázání?

Osmé přikázání vyžaduje respektování pravdy dopro-

vážené rozlišováním lásky: v komunikaci a informaci: ty musí hodnotit osobní a společné dobro, obranu soukromého života, nebezpečí pohoršení; respektováním profesionálních tajemství, které je třeba vždy dodržet kromě toho, jsou-li závažné a přiměřené důvody. Tak se stejně požaduje respektování důvěrných sdělení pod pečeti tajemství.

525. Jak se mají užívat prostředky sociální komunikace?

Mediální informace má být ve službě společného dobra a ve svém obsahu musí být pravdivá, a integrální při zachování spravedlnosti a lásky. Musí se kromě toho vyjadřovat čestným a vhodným způsobem tím, že úzkostlivě respektuje mravní zákony, legitimní práva a důstojnost člověka.

526. Je vztah mezi pravdou a krásou a posvátným uměním?

Pravda je sama sebou krásná. Zahnuje v sobě jas duchovní krásy. Existuje mnoho výrazových způsobů pravdy, zvláště v uměleckých dílech. Jsou plodem talentu, daného Bohem a lidského úsilí. Posvátné umění, aby bylo pravdivé a krásné, musí vyvolávat a oslavovat tajemství Boha, který se zjevil v Kristu a vést k adoraci a lásce Boha Stvořitele a Spasitele, svrchované Krásy, Pravdy a Lásky.

Člověk démonem

V museích jezuitských redukcí v Paraguaji je možné srovnávat umělecká díla evropských autorů a stejně tak autorů christianizovaného kmene Guarani. Socha sv.

Michaela Archanděla v podání evropského autora má vždy u nohou démona v podobě draka, v interpretaci guaranijského sochaře má však démon podobu člověka. Obě zobrazení mezi sebou souvisí. Evropská odkazuje na zdroj zla, paraguayská na jeho lidského interpreta.

Od padesátých let 20. století v psychologii užívá i tzv. „okno johari“, které představuje dům se čtyřmi místnostmi. První místnost obývají vlastnosti, jež zná jejich nositel i jeho okolí. Druhou zas ty, jenž si člověk sám neuvědomuje, jeho okolí však ano. Třetí místnost je čistě soukromá, jsou v ní vlastnosti, jež zná jenom jejich nositel. Poslední pak představuje všechno to, co je skryté samotnému člověku a stejně tak jeho okolí.

Otevíráním okének na adventním kalendáři graduje očekávání, které má svůj důvod v Bohu, který drží slovo. Těch 24 okének většinou otevíráme rychle a bezostyšně. Čtyři okna johari potřebují motivaci a čas. Motivaci můžeme spatřovat v naplňování touhy po štěstí, jež je vlastní každé lidské bytosti na této straně věčnosti. Čas je pak relativní. A adventní doba je tak akorát dlouhá, abychom se k oněm oknům johari zkusili alespoň plaše přiblížit.

P. Martin Lanži

Rok 2022 ve farních akcích

leden	Tříkrálová sbírka
únor	Farní ples se v roce 2021 konat nebude
2. března	Popeleční středa – začátek postní doby
2. duben	Duchovní obnova v Otovicích (dopoledne)
15. dubna	Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)
17. dubna	Zmrtvýchvstání Páně
3. května	250 let od posvěcení děkanského kostela (biskup Jan)
7. května	Pouť do Vambeřic
26. května	Nanebevstoupení Páně
3. června	Ekumenická bohoslužba
4. června	1. sv. zpověď
5. června	Letnice; Slavnost 1. sv. přijímání
10. května	Noc kostelů
11. června	Farní den (fara Ruprechtice)
16. června	Slavnost Božího Těla
12. – 17. července	Farní tábor
?? července	Jakubsko-Anenský víkend
?? července	Cyklopouť do Nowe Rudy
25. září	biřmování
říjen	Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
říjen	Farní výlet (TV Noe, FATIMA?)
listopad	Den veteránů; sv. Martin (Martínkovice)

Dušičky

I v prvních listopadových dnech letošního roku jsme se modlili:

Za manžele Jiráskovy, Čepelkovy, Kubečkovy, Středovy a syna Otu.

Za manžele Křížovy a syna Radima, za manžele Patrné a syna Pavla, Františka Šišku a rodiče, Jiřího Volhejna, Josefa Hejnyše a rodiče, Ludka Řehůřka, Františka Maťo, za manžele Holečkovy a snachu Renatu, za manžele Flekovy a syna, za Mirka Voborníka, Jirku Kašpara, pátera Ladislava Šidáka, Milušku Ruferovou, Martina Štaudu, Petra Zvonečka, Jirku Grunera, Jirku Tošovského, Františka Stoffera, Jana Papouška, Jirku Bohanského, Přemka Sochora a rodiče, Mirka Poláka, Martinu Škodovou, Karin Boldiovou, Pavla Hečka a jeho otce, Libuši Růčkovou a otce, Ivetu Nemešovou, Jitku Vajсарovou.

Za manžele Kašparovy a Matějů.

Za manžele Búriovy, rodiče, sourozence a jejich rodiny.

Za manžele Uhnávě, rodiče, sourozence a jejich rodiny.

Za manžele Špaňovy a jeho rodiče, za manžele Garaiovy a jeho rodiče a sourozence, Irenu Martincovou, Margitu Berekovou, Antonína Búri, za Vlastislava Hampla a rodiče, za Jaroslava Kujala a rodiče, za rodinu Brúnovou a Kociánovou.

Za rodinu Kumprechtovou, za manžele Kuraliovy, rodiče, sourozence a jejich rodiny, za manžele Hartmanovy a rodiče.

Za rodinu Škorpíkovou, Halmelovou, Koňarikovou, Chmelařovou, Chmelíkovou, Mitalčákovou, Horákovou, Smolovou, Hájkovou, Pancnerovou, Tikalovou, Matějčickou, Archlebovou, Krejčovou, Lokvencovou, Zelenou, Krupičkovou, Klemptovou a za manžele Strakošovy.

Za Martu Hamšíkovou, Petra Taušera, Josefa Samka, Václava Lesáka a Bohuslava Bednařika.

Za všechny zesnulé příbuzné, spolužáky, přátele, známé a farníky.

Za otce Norberta Josefa Zemana, otce Františka Bureše, otce Mariána Levického, sestru Valerii Cahlovou a za všechny zesnulé kněze a biskupy, řeholníky a řeholnice.

Za nenarozené děti, zesnulé, na které si nikdo nevzpomene a za duše v očistci.

Za rodinu a manžela.

Za rodiče Ervina a Lucii Maas, za bratra Hynka, manžela Vratislava Šráma a jeho rodiče a sourozence a za rodinu Rychterovou.

Za Libuši Vodálovou, Františka Maťo, Libuši Růčkovou, Přemka Sochora, manžele Brandejsovy a děti, manžele Koňarikovy,

Za rodinu Venclovou, Kolářskou, Rückeroovou, řeholní sestru Miroslavu Vidlákovou, za Ludmilu Samkovou, Pavlu Martincovou, Bohuslava Vencla a Kamila Turka

Za Jana Hendrichovského, rodiče, ostatní příbuzné; rodiče Špeldovy, bratra Jindřicha a manželku; Marka Jansu a celý rod; rod Bubeníčků

Za Miroslava Čudu

Za tátu Františka Jůna a babičku Antonii Voglovou

Za Josefa Prouzu, Marii Therovou, rodinu Prouzovou, Rouhovou a DVO

Za manžela Vladimíra, celý rod Trunzelových a Bušových

Za rodiče Jaroslava a Terezii Mazáčovy

Za rodinu Čtvrtečkovou, Bubeníčovu a paní katechetku Rybičkovou

Za Martina a Věru Hanouskovy, sourozence a rodiče z obojí strany; pana vikáře Zemana, kněze Františka Plodka, Josefa Smolu a Mariana Lewického; za Milušku Balcarovou, Přemka Sochora, Josefa Doležala, Helenku Hamplovou, Marii Bartošovou, slečnu Rybičkovou, manžele Kučerovy, rodinu Rottrovou, Krausovou a DVO

Za členy rodiny Antošovy a Hitschfelovy

Za Jaroslava a Marii Minaříkovy z Otovic, Emílii Minaříkovou, Olgu Rosenbergovou, Jiřího a Marii Šalovy z Velké Vsi, Jana a Jiřího Pfeiferovy z Hlavňova

Za rodinu Ticháčkovou a Rýdlovou

Za Josefa a Emilii Holečkovy, Josefa a Marii Hitschfelovy, syna Josefa a vnučku Hanu

Za rodiče Balcarovy, bratra Zdeňka, sestru Ivanu, za rodinu Nentvichovou a Jiráskovou, za DP. Simajchla, Emilku Škodovou a Ivana Pohla

Za členy rodiny Cvikýřovy, Novákovy, Pospíšilovy, Anastázii Micákovou a DVO

Za tátu Josefa Jacka, dědu a babičku Hrivňákovy, dědu a babičku Jakovy

Za rodiče, bratra, kněze, sestry a DVO

Za rodinu Fečíkovou, Böhmertovou, Zabojsníkovou, Falisovu, Myžakovou, Dorožovičovou, Smrčkovou, Kováčovou, Hencovskou a DVO

Za manžela Hladovčáka, syna Honzika a celý rod; rodiče Kocínovy a celý rod z obojí strany; Jiřího Balcara za členy rodiny Kahlerovy, Látrovy, Kocorkovy, Nozouvy a DVO.

Za členy rodiny Vlachovy, Házovy, Kábrtovy a Kaválkovy, Kotrnocovy, Slakovíky, Dlouhých, Ansorgových a Soňu Součkovou

Za Helenu Jiráskovou, Marii Scheiberovou a Annu Kolářovou

Za Sidku Szolkovyovou

Za členy rodiny Bláhovy, Zbořilovy, Tydlačkovy, Urbanovy, Chládkovy, Bílkovy, Janečkovy, Raisovy, Kristu Vaničkovou a Marii Setnickou

Za Jana Žida a jeho rodiče, sestru a švagra; Jindřicha a Ludmilu Zítkovy, jejich rodiče a sourozence; Dagmar a Jiřího Janušovy, Stašu Vaňkovou, manžela a dceru; Ladislava Otradovce a jeho sestru Evu a Růženu Pokornou

Za Roberta a Kláru Jungovou, Pavla a Ernu Jungovou, Františka a Antonii Bornovou, Antonii a Vladimíra Hrochovy, Walburgu a Miloslava Málkovy a jejich syna Miloslava, Josefa a Marii Málkovou a vnuka Ivo Mrtku, Jiřího a Naděždu Mířovou, Bedřicha a Annu Nentvichovou, Jana a Elišku Šolínovou, Marii Setnickou, Josefa Volfa staršího, Jiřího Mazače, Josefa Beka, Růženu Zinkovou, Helenu Feherovou, Pavla Nováka, Marii Dítětovou, Jitku Vajсарovou, Margaritu a Františka Chocholouše, Jomíra Gerega a Vlastu Geregovou

Za Antonína Ježdíka, Antonína Vlacha, manželku a syna Antonína; Františka Ježdíka, manželka a šest dětí; členy rodiny Vlachovy, Ansorgovy, Dlouhých a Kouklíkovy; za prarodiče z obojí strany; za zemřelé spolupracovníky, spolužáky a DVO; manžele Kendíkovy, Vaňousovy, Evženie Bartošovou a Sidku Szolkovyovou; Josefa Řezníčka, Růženu Řezníčkovou, Miloše Raina, Josefa Ostrihoně a Libora Krτίčku

Za rodinu Pohlovu – Oldřicha Pohla, jeho rodiče Josefa a Marii; za maminku – Květoslavu Pohlovou, její rodiče Ludmilu a Ladislava Jílkovy; Milušku Cejnarovou a její rodiče; Evu Galetkovou a Věru Nyškovskou; Viléma Nyškovského; Helenu Tampiérovou; Karla a Alžbětu Hrnčířkovy a jejich syna Karla

Za Marii Balcarovou, Jiřinu Poláčkovou, Jiřího Poláčka, Terezii Poláčkovou, Václava Poláčka, Marii Poláčkovou, Václava Poláčka st., Miroslava Hofmana, Olgu Hofmanovou, Jaromíra Hofmana, Zdeňku Horáčkovou, Jarmilu Geregovou, Emila Gerega, Vlastu Geregovou, Jarolíma Gerega, Johana Geregovou, Josefa Gerega, Magdalenu Veselovskou, Adolfa Veselovského, Martu Veselovskou, Renatu Veselovskou, Florianu Gerega, Štefánii Havlovou, Zdeňka Kejzlara, Huberta Kaněru, Filomenu Kaněrovou, Jiřího Kaněru a DVO

Za Anežku a Karla Košťálový, Josefa Fajstla a jeho rodiče, Marii a Miroslava Sedláčkovi; Karla, Marii Košťálový a rodinu, Vladislava Chromého a jeho rodiče

Za členy rodiny Hrábkovy, Johnovy a Simonu Wágnerovou

Za rodiče Michálkovy a Holáskovy, Helenu a Josefa Řehákovy, Martinu Strelcovou, Hedviku a Karla Michálkovy, rodinu Guzanovu, Helenu a Juraje Hečkovy, rodinu Lukaščukovou, Jelínkovou a Machovou

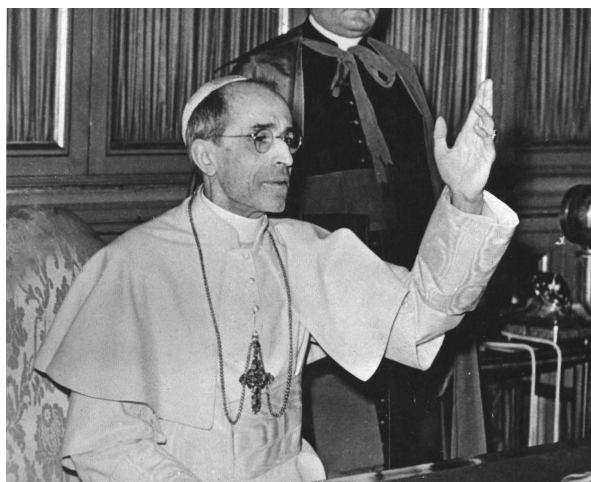
Za rodinu Teinerovou, Tomčalovou, Hepnarovou, Zakočicovou a Borise Novotného

Za Karla Mička a celý rod

Za Lídu Brožovou a její rodinu; Františka Kociána a jeho rodinu; Valesku Střihavkovou a její rodinu; Silvestra Šarkányho a jeho rodinu; Rozálii Valčíkovou a její rodinu; Julii Tóthovou a její rodinu; Eržebet Lörincovou a její rodinu; Vladislava Marka, Ladislava Čudu, Pavla Rusínka, Miroslava Kněžka, Karla Laštoviščku, Mílu Netíkovou, Otu Součka, Pavla Jindřicha Vaňka; za řádové sestry, které působily v Broumově a v Teplicích nad Metují a za pedagogy, kteří učili na gymnáziu v Broumově

Papež Pius XII. za války Židům pomáhal

Odtajněné spisy z vatikánských archivů podle katolického badatele Johana Ickxe očistí papeže Pia XII. z nařčení, že za druhé světové války neudělal dost pro záchranu Židů. Historici díky nim také objasnili, proč papež upřednostnil tichou záchranu uprchlíků před hlasitým odsouzením Hitlerova režimu. Pius XII. se stal hlavou katolické církve necelých šest měsíců před začátkem druhé světové války a ve svém pontifikátu čelil dvěma totalitním režimům – nacismu a komunismu. Očišťující dokumenty nejen objasňují další část dějin církve, ale také znovu otevírají cestu k papežovu svatořečení.

Papež František se v březnu 2020 rozhodl otevřít vatikánské archivy dříve než po sedmdesáti letech od úmrtí papeže Pia XII. s tím, že církev se své historie nebojí. O zveřejnění dokumentů žádali historici i židovské organizace. Závěry bádání podrobně shrnul Johan Ickx, ředitel historického archivu Státního sekretariátu Svätého stolce, ve své nové knize Odtajněné archivy Vatikánu – papež Pius XII. a Židé.

Podle jeho výzkumu byl Pius XII. hlavou promyšlené a rozvětvené konspirační sítě, která pomohla zachránit desítky tisíc lidských životů. Ta prokazatelně ukrývala Židy v papežském Apoštolském paláci ve Vatikánu i v mnoha dalších církevních objektech včetně klášterů a pomáhala jim také opustit okupovanou Evropu. Ickx ve své knize dokládá, že Vatikán se snažil čelit nacistům ze všech sil. Volil ale raději cestu diplomacie a tiché

pomoci namísto okázalých gest navenek.

Papež se pro tento nevyhraněný postup zřejmě rozhodl po prohlášení nizozemských katolických biskupů, kteří ostře odsoudili rasistické základy nacismu. To spustilo vlnu pronásledování a zatýkání křesťanů a Židů v Nizozemsku, z nichž většina byla odeslána na smrt do vyhlazovacích táborů. Byla mezi nimi například i později svatořečená významná katolická filozofka s židovskými kořeny Edith Steinová, která pocházela z polské Vratislavy.

Kladně se o roli papeže a Vatikánu vyjadřoval po válce tisk i politici z celého světa. Mezi katolíky byl pro své laskavé a noblesní vystupování tak oblíbený, že dokonce dostal přezdívku. Říkali mu „pastor angelicus – pastýř andělský“. V roce 1937 navíc zorganizoval vydání protinacistické papežské encykliky Mit brennender Sorge. Kde se tedy náhle vzala tvrzení, že uznávaný a populární papež byl na straně fašismu a válku prožil skrytý ve vatikánských palácích?

Kořeny těchto tvrzení lze najít v sovětské komunistické propagandě. Ta se od konce války snažila dehonestovat církev jako stoupenkyni nacismu, která žehнала jejich zbraně, a papeže jako kolaboranta, který buď přímo nacisty podporoval, nebo přinejmenším nedělal nic a nad holocaustem zavíral oči.

Nejvíce tyto fámy zpopularizoval roku 1963 německý spisovatel Rolf Hochhuth ve své hře Náměstek. V ní papeže a církev přímo obviňuje z podpory nacismu, nebo z odmítní pomoci Židům během války. Ihned po své premiéře vzbudila hra silné kontroverze a vedla se diskuze o tom, kde pro ni Hochhuth vzal historické podklady.

Původ hry objasnil až loni Mihai Pacepa, vysoký důstojník rumunské rozvědky, který roku 1978 utekl na Západ. Podle Pacepy zpracoval Hochhuth svou hru podle námětu, který pro něj v rámci diskreditační kampaně Sovětského svazu proti Vatikánu vytvořil špičkový specialista KGB na dezinformace, generál Ivan Ivanovič Agajanc.

Studiu Pia XII. zasvětil celý život i nedávno zesnulý jezuita Peter Gumpel, který měl téměř čtyřicet let na starost proces jeho blahověření. Gumpelovi se podrobným výzkumem podařilo rozbít teze o údajném mlčení tehdejšího papeže vůči zločinům fašismu během války. „Jsem pevně přesvědčen, že jednoho dne bude Svätý otec Pius XII. vyzdvižen na oltář a uctíván jako světec,“ tvrdil až do své smrti a své přesvědčení dokládal i konkrétními příklady papežových skutků.

V rozhovoru pro televizní stanici Telepace například objasnil, jak Vatikán obstarával pro uprchlíky jídlo. „Pius XII. za války pravidelně posílal desítky nákladních aut na sever Itálie, aby tam nakoupil mouku nebo jiné druhy potravin. Tyto vozy byly zakryté a zvenčí na nich byl papežský znak a vlajky v papežských barvách. Oficiálně se jednalo o jídlo pro řády a náboženské komunity, ve skutečnosti to však bylo jídlo pro ukryté Židy.“ Gumpel také připomínal mnohá gesta podpory a lásky, která papež mnohokrát projevil všemu lidu válkou zkoušeného Říma.

Zkoumání dokumentů z vatikánských archivů se věnuje také německý historik Michael-Frank Feldkamp. Ten doufá, že jejich zveřejnění navždy objasní podle něj „vágní domněnky“, které o papeži kolují, a vyvrátí tvrzení, že Pius XII. nic neudělal a mlčel.

„Když uvážíme, že skrýval lidi, tak na sebe nemohl poutat více pozornosti organizováním protestů či psaním odsuzujících dopisů. Pius XII. osobně zachránil na 15 tisíc Židů, když je tajně nařídil ukrývat v klauzurách klášterů. Navíc varoval amerického prezidenta Franklina Roosevelta před holocaustem už v březnu 1942. Americká vláda ale bohužel tehdy papežovým tvrzením odmítla věřit,“ uvedl Feldkamp v nedávném rozhovoru pro server Vatican News.

Očistění papeže pomocí historických dokumentů může také posunout proces jeho blahověření. Ten vyhlásil už papež Pavel VI. na začátku šedesátých let, zbrzdila ho ale zmíněná vlna sovětské propagandy a nemožnost přístupu veřejnosti do vatikánských archivů. Přesto Pia XII. papež Jan Pavel II. vyhlásil služebním Božím. K poslednímu výraznému posunu v beatifikačním procesu pak došlo za papeže Benedikta XVI. Ten se však nakonec rozhodl počkat na dobu zpřístupnění dokumentů, kterou oproti zvyklostem uspišil současný papež František.

Opravy 2022

Při hodnocení pomalu končícího roku je možné s radostí konstatovat, že díky letošnímu dokončení oprav střech kostelů v Otovicích a ve Vižňově můžeme prohlásit, že každý svatostánek z jedenácti členné Broumovské skupiny kostelů má opravenou střechu. U sv. Barbory se jednalo o 278.000 Kč (200.000 Kč Ministerstvo kultury ČR a 78.000 Kč Královéhradecký kraj) a u sv. Anny 600.000 Kč (400.000 Kč MK ČR a 85.000 Kč KHK). Ze stejných zdrojů se začalo pracovat na fasádě farního kostela sv. Vavřince v Teplicích nad Metují, kde se začalo s obnovou fasády, v celkové výši 1 mil. Kč, přičemž částkou 700.000 Kč přispělo Ministerstvo kultury ČR (MK ČR) a Královéhradecký kraj (KHK) částkou 148.000 Kč.

V Broumově se po mnoha letech povedlo na současně faře zpřístupnit středověkou malbu Triumfu smrti, lidově fresku Posledního soudu. Když sečteme práce na restaurování, které proběhly už v letech 2013-2015, v celkové výši 800.000 Kč a

práce na zpřístupnění, které proběhly v letech 2020 a 2022, dostaneme se k sumě, která převyšuje 2 mil. Kč. Letošní práce se povedlo realizovat díky grantu euroregionu (Euroregion Glacensis) v celkové výši 1,2 mil. Kč. Příspěvek Evropské unie činí 700.000 Kč, 500.000 Kč poskládala farnost díky sponzorské pomoci Biskupství královéhradeckého a Královéhradeckého kraje. Dalšími sponzory jsou Hobra-Školník, Z-Trade, O. Prikner, Lesy Broumov, LFdesign, a lékářští manželé Veselí. V interiéru děkanského kostela se pak pokračovalo v restaurování bočního oltáře Panny Marie v celkové výši 330.000 Kč (MK ČR a farnost).

Dalším důležitým počinem je započatá obnova věže a interiéru kostela sv. Jiří a Martina v Martínkovicích v celkové výši 400.000 Kč z grantů MK ČR a KHK.

Varhany v Heřmánkovicích se letos restaurovaly za 379.500 Kč (260.000 Kč MK ČR a 111.000 Kč KHK, podíl farnosti 8.500 Kč).

P. Martin Lanž, děkan ŘKF Broumov

Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov
a obec Otovice vás srdečně zvou

KONCERT PRO BARBORU

1. ROČNÍK BENEFIČNÍHO KONCERTU

sobota **3. 12. 2022 / 17:00 h**

KOSTEL SV. BARBORY, OTOVICE

Vystoupí:

Petr Staněk – úvodní slovo o kostele

Bohemáček – pěvecký sbor z Broumova

Duo PEUS: Jiří Šála – kytara

Petr Vejrosta – housle

Štěpán a Alena Příbylovi – trubka, zpěv

NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY**4. prosinec**

Otovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

11. prosinec

Martínkovice	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

18. prosinec

Božanov	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

25. prosinec

Martínkovice	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

Mše sv. v týdnu, Broumov

Pondělí	xxxxxxxxx	xxxxx
Úterý	děkanský k.	06:30 (roráty)
Středa	děkanský k.	17:00
Čtvrtek	děkanský k.	06:30 (roráty)*
Pátek	děkanský k.	17:00
Sobota	k. sv. Václava	17:00

* Ve čtvrtek 15. prosince mše sv.
rovněž i v kapli PM v Šonově v 17:00

Adorace: středa, P+P, 17:30 – 17:45; pátek,
P+P, 17:30 – 17:45

Svatost smíření: 20 min před každou mší sv.;

Sv. smíření – předvánoční:
sobota 17/12, P+P, 09:00 – 10:30;

Změna vyhrazena.

**Návrh výuky náboženství – školní rok
2022/2023, od 8. září:**

4. – 5. tř.:
čtvrtek, ZŠ Meziměstí, 12:45 - 13:30

6. – 7. tř.:
pátek, ZŠ Meziměstí, 13:30 - 14:15

4. – 5. tř.:
pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45

6. – 7. tř.:
pátek, fara Broumov, 13:40 - 14:30

Milí přátelé poutního domu Velehrad,
dovolujeme si Vás informovat, že od 1. 12. 2022 do 31. 1. 2023 nabízíme ubytování
v poutním domě Velehrad za snížené ceny:

- ubytování na jednolůžkovém pokoji (příp. pokoji vícelůžkovém
použitým jako jednolůžkový) 32 €
- ubytování na dvou- a třílůžkových pokojích 27 € na osobu.

V ceně je zahrnuta snídaně. Není zahrnut poplatek městu 3,50 €.

V případě zájmu je možnost přihlášení do 10. 12. 2022 na faře v Broumově.

P. Martin Lanži

Vánoční bohoslužby 2022**Sobota 24. 12. (Štědrý den):**

Broumov, k. sv. Václava 08:30

Otovice 16:00

Ruprechtice 22:00

Broumov, děkanský k. 24:00

Neděle 25. 12. (Boží hod vánoční):

Martínkovice 08:30

Vernéřovice 10:00

Broumov, děkanský k. 10:00

Broumov, klášterní k. 17:00

Pondělí 26. 12. (sv. Štěpán):

Broumov, k. sv. Václav 08:30

Sobota 31. 12. (sv. Silvestr):

Broumov, děkanský k. 17:00

Neděle 01. 01. 2023 (Nový rok):

Otovice 08:30

Vernéřovice 10:00

Broumov, děkanský k. 10:00

Broumov, klášterní k. 17:00

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na
něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách
po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.
Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.